

A Fővárosi Ítéltábla dr. Beleznay Zsolt ügyvéd (....) által képviselt I.rendű felperes neve (....) I. rendű és II.rendű felperes neve (....) II. rendű felpereseknek, a Kálmán, Szilasi, Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Sárközy Szabolcs ügyvéd) által képviselt R... Kft. (....) alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. december 5. napján kelt, 19.P..../2013/10. számú ítélete ellen az alperes 12. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, a magántitokhoz fűződő jog megsértése iránti keresetet elutasítja és az alperest 72.000 (Hetvenkétezer) forint kereseti illeték fizetésére kötelezi, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek külön-külön 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perkötséget.

Köteles az alperes 96.000 (Kilencvenhatezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket külön felhívásra az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes az általa kiadott Kiskegyed című hetilap 2012..... napi számában „D...” című cikk címében és tartalmi részében annak közlésével, hogy

- D... új udvarlója hasonlít Z...ra
 - ... megint egy kollégájában találta meg a szerelmet
 - egyik kollégája környékezte meg őt (a II. rendű felperest)
 - a fiatal, sármos színész és a szép színésznő igyekszik a legnagyobb titokban tartani a kapcsolatukat
 - ismét a színpadon a szerelmét alakító színésszel szövődött a valóságban is szerelem
 - színházi berkekben arról suttognak, hogy a darab főszereplője, I.rendű felperes neve lenne
 - D... új párja, aki a darabban is a színésznő szerelmét, Alcestét alakítja
 - nemcsak a két, egyaránt színpadon szövődött szerelem története hasonló, de a két férfi is igencsak hajaz egymásra - legalábbis külsőre,
2012. napi számában „B...” című cikk tartalmi részében annak közlésével, hogy
- a szép színésznő nagyon szerelmes a kollégájába, a nála két esztendővel fiatalabb, rendkívül jóképű I.rendű felperes neveba
 - mostani kedvesébe is munkájuk során szeretett bele
 - új szerelmének családja van
 - D...nak arra még várnia kell, hogy szerelmüket törvény előtt is megerősíthessék

- új kedvese már szabad ember
megsértette az I. rendű felperes magán- és családi élete tiszteletben tartásához, valamint a magántitok védelméhez való jogát.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes az általa kiadott K... című hetilap 2012. napi számában „D...” című cikk címében és tartalmi részében annak közlésével, hogy

- D... új udvarlója hasonlít Z...ra
- az életében megjelent már az új szerelem
- már nincs egyedül
- ... megint egy kollégájában találta meg a szerelmet
- egyik kollégája környékezte meg S... D...t
- a fiatal, sármos színész és a szép színésznő igyekszik a legnagyobb titokban tartani a kapcsolatukat
- ismét a színpadon a szerelmét alakító színésszel szövődött a valóságban is szerelem
- színházi berkekben arról suttognak, hogy a darab főszereplője, I.rendű felperes neve lenne D... új párja, aki a darabban is a színésznő szerelmét, Alcestét alakítja
- nemcsak a két, egyaránt színpadon szövődött szerelem története hasonló, de a két férfi (I. rendű felperes és B... Z...) is igencsak hajaz egymásra - legalábbis külsőre,

2012. napi számában „B...” című cikk tartalmi részében annak közlésével, hogy

- a (II. rendű felperes) megtalálta új párját
- a szép színésznő nagyon szerelmes a kollégájába, a nála két esztendővel fiatalabb, rendkívül jóképű I.rendű felperes nevébe
- mostani kedvesébe is munkájuk során szeretett bele
- új szerelmének családja van
- D...nak arra még várnia kell, hogy szerelmüket törvény előtt is megerősíthessék
- új kedvese már szabad ember

megsértette az II. rendű felperes magán- és családi élete tiszteletben tartásához, valamint a magántitok védelméhez való jogát.

Az elsőfokú bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül magánlevélben - a jogsértések miatti sajnálkozását kifejezve - adjon elégtételt az I. és a II. rendű felperesek részére.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. és a II. rendű felperesnek 15 napon belül személyenként 600.000 - 600.000 forint nem vagyoni kártérítést, valamint ezen összeg után 2012. szeptember 11. napjától a kifizetésig járó, az adott naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat szerinti késedelmi kamatot, továbbá személyenként 63.500 - 63.500 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét ezt meghaladóan elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára külön felhívásra 144.000 forint állam által előlegezett eljárási illetéket.

Kötelezte az I. rendű felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára külön felhívásra 24.000 forint állam által előlegezett illetéket, végül a II. rendű felperest kötelezte 36.000 forint le nem rótt eljárási illeték külön felhívásra történő megfizetésére a Magyar Állam javára.

Az ítélet tényállása szerint az I. és a II. rendű felperesek közismert előadóművészek, így közszereplők. Az alperes több bulvárlap, többek között a Kiskegyed című hetilap kiadója. A II. rendű felperes korábbi házastársa Bereczki Zoltán volt, akivel a kapcsolata megromlott. Házassági életközösségük megszakadását a II. rendű felperes 2012. augusztus 24. napján sajtóközleményben hozta nyilvánosságra, amelyben tudatta, hogy a közleményen túlmenően a magán- és családi

életével kapcsolatos kérdéseket nem kívánja a nyilvánosság elé tárni és kérte a sajtó képviselőit ennek tiszteletben tartására.

A K... című újságban 2012. ...-án és ...-én cikk jelent meg, az ...-ai lapszám címlapján „B...” címmel és a felpereseket, valamint B... Z...t ábrázoló fotókkal ajánlja az olvasók figyelmébe a 8. és 9. oldalon található cikkeket. A cikk a belső oldalakon „K...” címmel szerepel és a „A S...” szövegű lead-et követően tartalmazza többek között a sérelmezett és az ítélet rendelkező részében már ismertetett kijelentéseket. A K... 2012. napján megjelent lapszámának címlapja „II.rendű felperes neve...” címmel és a II. rendű felperest, valamint B... Z...t ábrázoló fotókkal ajánlja az olvasók figyelmébe a lap 10. oldalán található „B...” című írást, amelyben a sérelmezett és az ítélet rendelkező részében már ismertetésre került közlések szerepelnek.

Az I. és a rendű II. rendű felperes keresetében személyiségi jogai megsértésének megállapítását, az alperes jogsértéstől való eltiltását, valamint elégtétel adására kötelezését kérte magánlevélben bocsánatkérés útján. Emellett Az I. rendű felperes 1.000.000 forint, a II. rendű felperes 1.200.000 forint nem vagyoni kára megtérítése iránt is igényt élt. Állításuk szerint az alperes a K... hetilap 2012. ...-ai és ...-ei lapszámában megjelentetett cikkeivel a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való és a magántitok védelméhez való jogukat sértette meg.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a sérelmezett kijelentések megjelenésekor a közlések titokjellege már megszűnt, mert ezen időpontokra azokat más sajtótermékek is közölték. Vitatta a kártérítési felelősség feltételeinek fennálltát, és az összecszerűség eltűzött voltára is hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság a keresetet nagyobb részben alaposnak találta. Határozatát Magyarország Alaptörvényének I. cikk (1) és (2) bekezdésére, VI. cikk (1) bekezdésére, IX. cikk (1), (2) és (4) bekezdésére; a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) és (3) bekezdésére, 14. § (1) bekezdésére; a Ptk. 75. §-ának (1) bekezdésére, 76. §-ára, 81. § (1) bekezdésére, 84. §-ának (1) bekezdésére, 301. §-ára, 339. § (1), 344. § (1), 355. § (1), 360. § (1) bekezdésére; a Pp. 163. §-ának (3) bekezdésére, a Legfelsőbb Bíróság által eredetileg a sajtó-helyreigazítási eljárásokra kidolgozott kollégiumi állásfoglalások közül a PK.12., PK.13. és PK.15. számúakra; a 36/1994. (VI.24.) számú AB határozatban foglaltakra, valamint a 34/1992. (VI.1.) AB számú határozatban foglaltakra alapította.

Rögzítette, hogy a felperesek színművészeti, előadóművészi tevékenységükkel kapcsolatosan közszereplők. A közszereplők tekintetében fennálló fokozott tűrési kötelezettség azonban nem terjed ki a közszereplői minőségükkel össze nem függő - így a magán- és családi életükkel kapcsolatos - témákra, mert ebben a körben már mindenki máséhoz hasonló védelem illeti meg őket.

Utalt arra, hogy bár a sérelmezett kijelentések némelyike valóban véleményt fejez ki, a felperesek a keresetüket azonban nem a jóhírnév sérelmére alapították, annak pedig, hogy a közlések véleményt vagy tény tartalmaznak, csak ebben az esetben lenne relevanciája. A kereset szempontjából annak van jelentősége, hogy a jog által is védett területre, azaz a magánéletre vonatkoznak-e a közlések. Azok kizárólagos témája a felperesek magánélete, ezen belül is a párkapcsolatuk. A felperesek ismertségüket a korábbiakban sem terjesztették ki arra, hogy a sajtóval a magánéletük részét képező eseményeket megosszák, ezzel éppen ellentétesen, a II. rendű felperes a perbeli sajtóközlemények megjelenését megelőzően kifejezte a sajtó felé, hogy a párkapcsolatára vonatkozó témákat nem kívánja a jövőben sem megosztani a széles nyilvánossággal.

Az alperes azon védekezését, mely szerint a cikkben szereplő közléseket más sajtószervek korábban

már közzé tették, így azok titokjellege az alperesi közléskor már nem áll fenn, az elsőfokú bíróság csak részben találta alaposnak, hangsúlyozva, hogy az alperes által hivatkozott cikkek mindegyike internetes felületeken jelent meg. A különböző felületeken való megjelenés különböző olvasói kört céloz, így a titok is különböző olvasói csoportok előtt válik nemkívánatos módon ismertté. Az alperes nyomtatott termékében olyan időpontban jelentek meg a közlések a felperesek magánéletéről, amikor más nyomtatott termékben még nem, azaz a titokjelleg még részben fennállt. Az alperes jogellenes magatartása tehát a felperesek családi élet védelméhez fűződő jogának, és a magántitok védelméhez fűződő jogának a megsértésében nyilvánult meg. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a személyhez fűződő jogok megsértését megállapította, az alperest a további jogsértéstől eltiltotta, illetve elégtétel adására kötelezte.

Köztudomású tényként fogadta el, hogy a magánélet sajtónyilvánosság előtti kiteregetése - amennyiben az az érintett hozzájárulása nélkül történik - hátránnyal és kellemetlenségekkel jár az érintett számára, ami kihat mind a szűkebb családi életére, mind a baráti, ismerősi kapcsolataira, mind pedig a hivatására. Köztudomású az is, hogy ezek a hátrányok fokozottabban jelentkeznek, amennyiben a kitergetett események az érintettet negatív színben tüntetik fel, illetve ha az érintett személy hivatásánál fogva nagy ismertséggel bír.

Álláspontja szerint az alperesi jogsértés nem kirívó súlyú, de nem is elhanyagolható mértékű, a jogsértés súlyát növeli, hogy arra a nagy példányszámban megjelenő, népes olvasótáborral rendelkező nyomtatott termékben került sor üzleti céllal és több alkalommal, illetve hogy nem csak a felperesek magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogát sértették meg, de egyúttal részben a magántitok védelméhez fűződő jogaikat is. A sérelmezett közlések továbbá a II. rendű felperes előzetes és kifejezett tiltakozása ellenére jelentek meg, a II. rendű felperes ugyanis a cikkek megjelenését megelőzően a sajtó számára bejelentette B... Z...-nal fennállt házassága megszakadását és azon szándékát is, hogy a magánéletéről ezt meghaladóan nem kíván a nyilvánosság előtt nyilatkozni.

Az elsőfokú bíróság bizonyítottan tekintette a jogsértés következményeként, hogy az a felperesek magánéletében és munkájában zavart okozott, mely tény a meghallgatott B... T... és B... A.. tanú vallomása is alátámasztotta. A II. rendű felperes személyes előadását azonban bizonyítottság hiányában figyelmen kívül hagyta a tekintetben, hogy az alperesi jogsértés következményeként pszichológus és természetgyógyász szakemberek segítségére szorult volna, illetve hogy az H...-n tartott casting során a cikkek miatt mellőzték a személyét.

A kialakult bírói gyakorlatra tekintettel az elsőfokú bíróság a bejelentett kártérítési igényt eltúlozottnak találta és mérlegelési jogkörében eljárva az alperest mind az I. rendű felperes, mind a II. rendű felperes javára 600.000 forint megfizetésére kötelezte a felperesek magánéletét érintő és a magántitokukba tartozó közléseket tartalmazó cikkek megjelentetésével okozott nem vagyoni károk kompenzálása érdekében.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperesek keresetének elutasítását kérte. Ettől eltérő döntés meghozatala esetén indítványozta az alperes által lerovandó eljárási illeték összegének 92.400 forintban történő meghatározását.

Vitatta az I. rendű felperes keresetindítási jogosultságát azon közlések tekintetében, amely szerint „II.rendű felperes neve megint egy kollégájában találta meg a szerelmet; II.rendű felperes neve nagyon szerelmes a kollégájába, a nála két esztendővel fiatalabb, rendkívül jóképű I.rendű felperes nevéba; II.rendű felperes neve mostani kedvesébe is munkájuk során szeretett bele; S... D...nak még várnia kell, hogy szerelmüket törvény előtt megerősíthessék.” Álláspontja szerint e kijelentések a II. rendű felperesre vonatkoznak, ezért az I. rendű felperes keresetének tárgyát nem képezhetik, mivel e közlések nem sértik az I. rendű felperes magán- és családi élete tiszteletben tartásához, valamint

magántitok védelméhez való jogát.

Az alperes továbbra is vitatta, hogy a perbeli közlések titok jellege az alperesi cikkek közlésekor akárcsak részben is fennállt volna. Utalt az állandó bírói gyakorlatra, amely szerint egy információ, adat, titok jellege, illetve ennek megszűnése körében nincs annak relevanciája, hogy az adott információ, tény milyen fórumon kerül nyilvánosságra, az egyetlen jelentőséggel bíró tény az, hogy a titoknak minősülő adat vagy információ nyilvánosságra kerül. Az alperes a cikkeiben olyan információkat tett közzé, amelyek a perbeli sajtóközlemény megjelenése előtt már ismertté váltak, köztudomású tényként közbeszéd tárgyát képezték mind szakmai, mind rajongói körökben egyaránt. Emellett a két cikk tartalma tekintetében átfedés figyelhető meg, így a 2012. ...-ei cikk azon közlései, amelyek a 2012. ...-ai cikk tartalmát is képezik nem valószínűsíthatták meg a felperesek magántitokhoz való jogának megsértését azok korábbi nyilvánosságra kerülése következtében. Felperesek továbbá országosan ismert és elismert személyek, közszereplők, akik a keresetlevelükben is elismerten korábban adott esetben magánéleti természetű témákban is a sajtó rendelkezésére álltak, azaz magánéletükről nyilatkoztak. B... T... tanú vallomásaiban arról számolt be, hogy a felperesek a próbafolyamat vége felé - június végén - már nem titkolták, hogy közöttük kapcsolat áll fenn. Az alperesi cikkek megjelenésének dátuma ezen időpontnál későbbi, ezért egy a nyilvánosság előtt felvállalt, széles körben ismert kapcsolatról szóló cikk nem sértheti a felperesek magánélethez és magántitokhoz fűződő jogosultságait, különösen nem olyan módon, hogy azt 1.200.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésével lehessen csak kompenzálni. Az elsőfokú bíróság tévesen fogadta el köztudomású tényként és ezáltal a felperesek káraként, hogy a magánélet sajtónyilvánosság előtti kitevetése hátránnyal és kellemetlenséggel jár az érintett számára, és tévesen jutott arra a következtetésre is, hogy a kitevetett események a felpereseket negatív színben tüntették fel. Az alperesi álláspont szerint a felpereseket a perbeli cikkekkel összefüggésben hátrány, illetve kár nem érte, ezért nem vagyoni kártérítés iránti igényük megalapozatlan.

Emellett téves az elsőfokú bíróságnak az eljárási illeték tárgykörében végzett számítása is. A perbeli eljárásban az eljárás tárgyának értéke összesen 2.200.000 forint, amely összeg után fizetendő eljárási illeték összege 132.000 forint, az elsőfokú bíróság ezzel szemben összesen 204.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte a peres feleket, amely számítás az Itv. szerinti számítási módnak nem felel meg, ugyanis az illeték összegét és annak peres felek közötti viselése arányát is tévesen határozta meg az elsőfokú bíróság. Az ítéletből az alperes arra a következtetésre jutott, hogy a felperesi oldalon a pernyertesség-pervesztesség aránya 70-30%-ék, amennyiben tehát a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja, ezen aránypárt alkalmazva az alperes által összesen lerovandó 132.000 forint eljárási illeték 70%-ának, 92.400 forint illetéknek a megfizetésére kötelezhető.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Fellebbezéssel nem volt támadott az elsőfokú ítéletnek a felperesek meghaladó keresetét elutasító rendelkezése, ezért azt a Fővárosi Ítélet tábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

A fellebbezés az alábbiak szerint, részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és abból túlnyomórészt helytálló érdemi döntést hozott. Ítélete jogi indokait a Fővárosi Ítélet tábla nagyobb részt osztotta, a fellebbezésben felhozottakra tekintettel azokhoz az alábbiakat fűzi.

A felperesek keresetükben a magán- és családi élet tisztelőben tartásához és a magántitok védelméhez fűződő joguk sérelmét állították. A sérelmezett sajtómegjelenések időpontjára

tekintettel a jogvitára az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) rendelkezéseit kellett alkalmazni.

A Ptk. 75. §-ának (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 76. §-a értelmében a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A Ptk. 81. §-ának (1) bekezdése alapján személyhez fűződő jogokat sért, aki a levéltitkot megsérti, továbbá aki a magántitok vagy üzleti titok birtokába jut, és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél.

Alaptalanul vitatta az alperes a fellebbezésében az I. rendű felperes keresetindítási jogosultságát azon közlések tekintetében, amelyek - állítása szerint - kizárólag a II. rendű felperesre vonatkoznak, ezáltal az I. rendű felperes magán- és családi élete tiszteletben tartásához, valamint magántitok védelméhez való jogát nem sérthetik. A fellebbezésben ismertetett négy kijelentés - „II. rendű felperes neve megint egy kollégájában találta meg a szerelmet, II. rendű felperes neve nagyon szerelmes a kollégájába, a nála két esztendővel fiatalabb, rendkívül jóképű I. rendű felperes neveba, II. rendű felperes neve mostani kedvesébe is munkájuk során szeretett bele, S... D...nak még várnia kell, hogy szerelmüket törvény előtt megerősíthessék” - nyilvánvalóan érinti az I. rendű felperest is, a második kijelentésben őt meg is nevezik, míg a cikkek további tartalma alapján a többi kijelentés tekintetében is beazonosítható, ezért perindítási jogosultsága e közlések vonatkozásában is fennállt.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg ítéletében, hogy a felperesek színművészeti, előadóművészi tevékenységük tekintetében közszereplők, és helytállóan következtetett arra, hogy e közszereplői mivoltukkal összefüggésben fennálló fokozott türeli kötelezettség nem terjed ki a magán- és családi életükkel kapcsolatos témákra, mert a magánszféra területére eső, a per tárgyává tett kijelentések nem függenek össze közszereplői tevékenységükkel. A sérelmezett közlések kizárólagos témája a felperesek magánélete, ezen belül is a párkapcsolatuk, míg a felperesek a magánéletük részét képező eseményeket a korábbiakban sem osztották meg a sajtóval, erre helytállóan utalt az elsőfokú ítélet. A peradatok szerint a II. rendű felperes a perbeli sajtóközlemények megjelenését megelőzően kimondottan kifejezte a sajtó felé, hogy a párkapcsolatára vonatkozó témákat nem kívánja a széles nyilvánosság elé tárni.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a magánélet sajtónyilvánosság előtti - az adott személy hozzájárulását nem bíró - feltárása hátránnyal és kellemetlenségekkel jár az érintett számára, ami kihat a családi életére, baráti, ismerősi kapcsolataira, és hivatására is, mely hátrányok fokozottabban jelentkeznek, amennyiben az érintett személy hivatásánál fogva nagy ismertséggel bír. A jogsértés súlyát növeli továbbá, hogy arra a nagy példányszámban megjelenő, népes olvasótáborral rendelkező nyomtatott termékekben került sor több alkalommal, ezt is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság ítéletében. Alappal tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek is, hogy a II. rendű felperes a cikkek megjelenését megelőzően a sajtó számára bejelentette B... Z...-nal fennállt házassága megszakadását és azon szándékát is, hogy a magánéletéről ezt meghaladóan nem kíván a nyilvánosság előtt nyilatkozni. Mindezek alapján megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy a felperesek magán- és családi élet tiszteletben tartásához fűződő joga sérült az alperesi közléssel.

A magántitok kapcsán hozott döntésével és indokaival azonban nem értett egyet a másodfokú bíróság. A magántitok határainak pontos meghatározása a gyakorlatban nehézséggel jár. Általában

magántitoknak tekinthető a csak kevesek által ismert az a tény vagy körülmény (bármilyen személyi, családi, vagyoni vonatkozású bizalmas adat), amelynek titokként való megőrzéséhez az érintett személynek méltányolandó érdeke fűződik. Azt, hogy valamely tény titoknak minősíthető-e, mindig az adott eset körülményei és összefüggései alapján kell megítélni. Általános követelmény, hogy a magántitkot mindenki megőrizze, aki arról bármilyen módon tudomást szerez. Személyhez fűződő jogsérelem megállapítására ad alapot, ha valaki a magántitkot jogosulatlanul nyilvánosságra hozza, vagy azzal egyéb módon visszaél. A magántitok körébe tartoznak a családi élettel kapcsolatos tények, információk is. Ezért a családi kapcsolat fennálltára, annak későbbi alakulására vonatkozó elképzeléseknek mint a magánszféra körébe tartozó kérdéseknek engedély nélküli nyilvánosságra hozatala magántitkot is sérthet.

A jelen esetben azonban tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett közlések titok jellege még részben fennállt az alperesi közléskor. A töretlen ítélkezési gyakorlat szerint az érintett magánszférájához tartozó magántitoknak minősülő információ szűkebb - ismeretségi, baráti, lakókörnyezeti, ügyféli, stb. - körben való ismertsége valóban nem zárja ki azok országos napilapban, az érintett beleegyezése nélküli széles nyilvánosság elé tárása esetén a magántitok sérelmének megállapíthatóságát. Ilyen szűkebb körben való ismertséget eredményezett volna, ha csak szakmai körökben válik nyilvánossá az adott információ és így titok-jellege részben fennmaradhatott volna. A perbeli esetben azonban az alperes védekezésében felhozott, hasonló tartalmú és korábban közölt cikkek internetes felületeken jelentek meg, a világhálón való megjelenés pedig széles körűen, bárki által hozzáférhető, így a magántitok-jelleg akár részbeni megőrzéséhez elengedhetetlen szűkebb körben való ismertség nem volt megállapítható. Arra nézve pedig, hogy a nyomtatott sajtó és az internetes megjelenés eltérő olvasói kört ér el, illetve céloz, peradat nem állt rendelkezésre.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve annak fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a magántitokhoz fűződő jog megsértése iránti keresetet elutasította, míg egyebekben - a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogsérelem, valamint a megállapított nem vagyoni kártérítés tekintetében - helybenhagyta.

Nem találta ugyanis eltűzottnak az elsőfokú bíróság által az I. rendű és a II. rendű felperes javára megítélt 600.000 - 600.000 forint megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezést a felperesek magánéletét érintő közléseket tartalmazó cikkek megjelentetésével okozott, köztudomás szerint fennálló nem vagyoni hátrányok kompenzálásaként. A pénzbeli kártérítésnek a nem vagyoni kárnál az a funkciója, hogy az elszenvedett sérelem hozzávetőleges kiegyensúlyozásáról olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával gondoskodjon, amely az elszenvedett sérelemért nagyjából egyenértékű, másnemű előnyt nyújt. A kompenzáció a tönkretett életlehetőségeket helyettesítő, kiegyensúlyozó, az elveszett helyett más nemű előnyt nyújtó funkciót tölt be a bírói gyakorlat szerint, mely a személyi sérelem, illetve hátrány hozzávetőleges kiegyensúlyozására szolgál pénzbeli szolgáltatás nyújtásával. Ennek az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítés mindkét felperes tekintetében megfelelt, az összhangban áll a bírói gyakorlattal is, ezért annak leszállítására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

Alappal hivatkozott azonban az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítéletben megállapított perköltség-számítás helytelenségére. Az elsőfokú eljárásban a per tárgyának értéke összesen 2.200.000 forint, amely összeg után fizetendő kereseti illeték összege 132.000 forint. Az ítéletből azonban az alperes tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesi oldalon a pernyertesség-pervesztesség aránya 70-30%-ék, az ugyanis ténylegesen 55-45%. Erre tekintettel az alperes által fizetendő kereseti illeték összege helyesen 72.000 forint.

A másodfokú bíróság a kis részben eredményesen fellebbező alperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte a felperesek oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján számított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú részperköltség megfizetésére.

A per tárgyi illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése szerint rendelkezett.

Budapest, 2015. október 22.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: